

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור עלידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

שבת ג' בתמוז

ביום ההילולא ג' בתמוז נוהגים על-פי המנהגים שקבע הרבי לאחר הסתלקות חותנו. בשבת-קודש זו כל אחד ואחד משתדל לעלות לתורה, ובמידת הצורך עורכים כמה וכמה מניינים לקריאת התורה. אחרי כל אחת ואחת מתפילות השבת לומדים חלק ממאמר החסידות האחרון שמסר, 'ואתה תצווה'. כמורכן לומדים במהלך השבת פרקי משנה שמתחילים באותיות שמו הקדוש. במהלך השבת עורכים התוועדות חסידית.

שבת הכנה

אלפי תלמידי ישיבות חב"ד ברחבי הארץ התכנסו בשבת שעברה בכפר חב"ד לשבת הכנה לקראת ג' בתמוז, ביוזמת ועד התמימים העולמי. במהלך השבת סעדו התלמידים את סעודת השבת בצוותא, האזינו לשיעורים מרתקים והתוועדו עם רבני הישיבות ועם אורחים מיוחדים.

כינוס הנשים השנתי

ביום שני, ח"י במנחם-אב (3 באוגוסט), יהיה אי"ה בהיכל טוטו, פארק פרס, בחולון, הכינוס השנתי של נשי ובנות חב"ד, שיעמוד השנה בססמה "החן שבחינוך - החינוך שבכך". הכינוס יהיה בשני מחזורים: כינוס בוקר וכינוס צהריים. יש להזמין כרטיסים מראש במוקד 03-5111791.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
8:12	8:54	7:57	7:49
9:20	10:05	8:54	8:51

פרקי אבות: פרק ד

322 בתי חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה והפצה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

תפיסת עולם של שלמות

חוגים רבים מוצאים עניין גובר והולך בתורתו של הרבי מליובאוויטש, ברעיונותיו ובתפיסתו את שאלות החיים של העם היהודי

יהדות בוטחת בעצמה (צילום: ישראל זאב גולדשמיד)

תופעה מעניינת מתרחשת בשנים האחרונות - הציבור הרחב כאילו גילה רק עכשיו את הרבי מליובאוויטש. עוד ועוד חוגים מוצאים עניין גובר והולך בתורתו, ברעיונותיו, בתפיסתו את שאלות החיים של העם היהודי בזמננו. פתאום מתבהרים עומק חזונו ועוצמת הדרך שהתווה.

קשה לקבוע מה הם הגורמים לתופעה הזאת. אולי זו ההצלחה הבלתי-נפתסת של מפעל השלוחים, שהוכפל ושולש והגיע לממדי ענק על אף הסתלקותו של הרבי לפני עשרים ואחת שנים. המפעל הזה - שכולו מסירות נפש והקרבה איך סופית למען עם ישראל - מתרחב והולך משנה לשנה, במנוגד לכל התחזיות וההערכות, והכול מכוחו של הרבי.

התאמת מלאה

ואולי זו ההתאמת המדהימה של הדברים שאמר. לא רבים הבינו בשעתו את פשר מאבקו לתיקון חוק 'מיהו יהודי'. היו שתהו על מה מרעשים שמים וארץ, על כמה מקרים יחידים של עולים שנתגיירו שלא כהלכה? אך ברבות השנים התברר שאותה פרצה חוללה שיטפון שמאיים על עצם הזהות היהודית, והמבקש לחולל תנועת 'ג'ור' המונית, להפיכת גויים גמורים ל'יהודים' בהינף יד.

כמה זעק הרבי והתריע על עצם ניהול משא ומתן עם ארגוני הטרור. הוא הזהיר כי השיחות האלה יעודדו את הטרור ויגבירו את הלחץ העולמי על ישראל. הוא הפציר בקברניטי המדינה שלא להתפתות לנוסחת 'שטחים תמורת שלום', שכן כל שטח שיימסר לידי אויבינו ישמש בסיס למתקפה נגדנו. למרבה הצער לא שעו לו, וכל אזהרותיו התממשו עד תום.

בעולם של ראייה כיתתית ומגזרית, הרבי ראה לנגד עיניו את העם היהודי כולו. שנתו נדה מן הקושי להעניק חינוך יהודי במרוקו ומהעדר מקווה בניו-זילנד. טרדו את מנוחתו מחסור בתשמישי קדושה בבריית-המועצות ואי-אפשרות לאפות מצות באיראן. הוא רתם את חסידיו לאתגרים האלה, ולצידם הפעיל כל גורם אפשרי למען טיפוח חיי היהדות ברחבי תבל.

נוסף על כל אלה ייצג הרבי תפיסת יהדות בוטחת בעצמה, שאינה נבהלת מהעולם החיצוני ומהתקדמות המדע והטכנולוגיה. הוא לימד גאון יעקב מהו. ללכת בלבוש יהודי בכל פינה בעולם, בלי להסתתר ובלי להתבייש. להניח תפילין בחוצות הערים. להציב חנוכיות בכיכרות הראשיות ברחבי תבל. והתברר שהעולם מעריך זאת ומכבד את היהדות ואת נושאי דגלה.

זמן להתחזק

התפיסה הזאת מעוררת יותר ויותר עניין. רבים מנסים לרדת לשורשה ולעומקה. מניין הכוח הזה? מהיכן שואבים עוצמות לצאת למקומות הנידחים ביותר, לגדל שם ילדים יראי שמים, ולהפוך לאבן שואבת להמונים?

מקורה של הגישה הזאת בתורתו המעמיקה של הרבי, המציגה תפיסה של שלמות - שלמות בין כל חלקי התורה, בין התורה ובין העולם ובין האדם לבין בוראו. נקודת האחדות והשלמות הזאת היא המאפיינת את משנתו הרוחנית של הרבי, והיא המושכת אליה רבים כליכך.

יום ההילולא ג' בתמוז הוא זמן להתחזק בהליכה בדרכו, ללמוד יותר את תורתו ולפעול להגשמת ייעודו המרכזי של דורנו - הגאולה האמיתית והשלמה עלידי משיח'צדקנו.

הפרדה בין האיש ובין חטאו

של קורח. לכן אחרי שהוא מסביר שיעקב אבינו ביקש שלא יוזכר שמו בהקשר של מחלוקת קורח, הוא ממשיך ומציין שכאשר אין מדברים על המחלוקת אלא על קורח האיש, התורה מזכירה שהוא נכדו של יעקב אבינו.

להביט פנימה

הפרדה זו בין האיש ובין מעשה החטא אנו מוצאים בעוד מקומות. למשל, הגמרא אומרת על ירבעם בן-נבט: "שתפשו הקב"ה לירבעם בבגדו ואמר לו חזור בך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן". גם על מנשה המלך, שעבר עברות חמורות ביותר, אומרת הגמרא שהקב"ה חתר לו חתירה מתחת כיסא הכבוד, כדי לקבל את תשובתו.

בדברים אלה טמונה נקודת המבט האמיתית שבה יש להביט על כל יהודי: גם אם מעשיו אינם רצויים, אין הדבר פוגע במעלתו של היהודי עצמו, בן אברהם יצחק ויעקב, שיש בו נשמה שהיא חלק אלוה ממעל ממש. יש לקרבו, לעודדו לתקן את מעשיו ולגלות את מהותו האמיתית.

(שיחות קודש תש"מ, כרך ג, עמ' 434)

מחלוקת קורח לא שללה את מדרגתו האישית הגבוהה. הוא עצמו אכן עמד בדרגה גבוהה, אבל מכיוון שחי בעולם הזה הגשמי, שבו ניתנת לאדם בחירה חופשית בין טוב לרע, טעה ובחר לעורר מחלוקת נגד משה רבנו. על כך נענש עונש קשה, ועם זה נשאר בפנימיותו בעל מדרגה רוחנית גבוהה.

הייחוס נשאר

זאת רומז רש"י בפירושו על המילים "בן יצהר בן קהת בן לוי". אומר רש"י: "ולא הזכיר 'בן יעקב', שביקש רחמים על עצמו שלא ייזכר שמו על מחלוקתם... והיכן נזכר שמו על קורח? בהתייחסם על הדוכן ב'דברי הימים', שנאמר 'בן אביאסף, בן קורח, בן יצהר, בן קהת, בן לוי, בן ישראל'".

לכאורה, לשם מה רש"י מביא את החלק השני של פירושו? הלא הוא מבקש להסביר מדוע לא נזכר כאן "בן יעקב", ולמה חשוב לציין שבדברי הימים מייחסים את קורח ליעקב? אלא שרש"י מבקש להשיב מדוע הפרשה נקראת על שמו

מחלוקת קורח משמשת דוגמה למחלוקת שלילית, שאינה לשם שמים וסופה רע ומר. על-פי זה מתעוררת השאלה מדוע פרשה שלמה בתורה נקראת על שמו של קורח, מחולל המחלוקת?

השאלה מתחזקת יותר לנוכח העובדה שפרשיות רבות בתורה נקראות על שם המילה הפותחת שלהן - 'וירא', 'ויצא', 'וישלח', 'ויחל' ועוד. אולם כאן אנו משנים מהנוהג הרגיל ובמקום לקרוא לפרשה 'ויקח', קוראים לה על שם המילה השנייה של הפרשה, 'קורח', וזאת לא כדי לציין אדם צדיק וישר-דרך, אלא חוטא שמרד במשה רבנו!

טעות בבחירה

אלא שיש להפריד בין קורח האיש ובין מחלוקת קורח. קורח עצמו היה בעל מדרגה רוחנית גבוהה ביותר. הוא היה נכד דור רביעי ליעקב אבינו, ואף היה מ"טועני הארון", נושאי ארון הברית. בתורת הקבלה והחסידות מוסבר שרצה להביא את העולם למצבו העתידי העילאי, כשהלוויים יעמדו בדרגה גבוהה מהכהונים.

אמרת השבוע

קשר עם הרבי

בראש חודש ניסן תשכ"ז נכנסה אל הרבי מליובאוויטש משלחת של זקני חב"ד, וחבריה ביקשו ממנו כי ישמור על בריאותו ויחדל מנסיעותיו התכופות אל הציון של חותנו, הרבי הרי"צ, כשהוא עומד שם שעות רבות גם בימי חורף קפואים. בתוך הדברים אמרו: "אנחנו זקוקים לרבי בריא".

השיב להם הרבי: "בלי זה - אי אפשר. אני חייב לקחת בעצמי את ה'חבילה' הזאת. הלא אתם עצמכם אומרים שזקוקים לרבי..."

והוסיף: "ומה שאתם אומרים כי קר שם - אין הדבר כן; חם שם".

פתגם חסידי

"מיום הלכי ל'חדר' ועוד קודם לזה, התחיל להתרקם בדמיוני ציור הגאולה העתידה... גאולה כזו ובאופן כזה, שעלידה יהיו מובנים ייסורי הגלות, הגזרות והשמדות" (הרבי מליובאוויטש)

מחלוקת קורח ועדתו | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

ייחוס מטעה

"ויקח קורח בן יצהר, בן קהת, בן לוי" (במדבר, טז, א). הזכיר את כל הצדיקים האלה כדי להדגיש שבמחלוקתו על משה סמך קורח על ייחוסו, כמו שסמך גם על אנשי השם שהתחברו עמו.

(אור החיים)

מנעמי השלטון

"קריאי מועד אנשי שם" (במדבר טז, ב). סביב קורח התקבצו מרי נפש, אוהבי בצע, כבוד ושררה, מתוך הנחה שאם קורח יצא, יחלוק איתם את מנעמי השלטון.

(כלי יקר)

ריב לא להם

"ודתן ואבירים בני אליאב" (במדבר טז, א). הזכירו בשמותם לגנאי יותר מכולם, מפני שהם נכנסו למחלוקת זו בלי שום סיבה. הם לא היו משבט לוי ולא ניטלה מהם הכהונה. כמו-כן לא ניטלה מהם העבודה, שהרי לא היו בכורים. נמצא שהתעברו על ריב לא להם.

(מנחה בלולה)

ללכת אליהם

"וישלח משה לקרוא לדתן ולאבירים" (במדבר טז, ב). מפרש רש"י: "מכאן שאין מחזיקים במחלוקת, שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם

בדברי שלום". לא עלה בידו לעשות שלום עמם מפני שלא הלך אליהם, אלא שלח לקרוא להם שיבואו אליו.

(רבי בונם מפשיסחה)

הלך להציל

"ויקם משה וילך אל דתן ואבירים" (במדבר טז, כה). אף שכבר נגזר דינם, בכל-זאת חיפש משה רבנו דרך ועצה להציל אותם מלרדת חיים שאולה. ואם כך נהג משה בדתן ואבירים, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר ביהודי שהוא תינוק שנשבה, ודאי שחוב קדוש על כל אחד לעשות כל התלוי בו לקרבו לאבינו שבשמים.

(הרבי מליובאוויטש)

דור דעה

"ומדוע תתנשאו על קהל ה'" (במדבר טז, ג). כך טען קורח: אמנם בדורות רגילים יש צורך במנהיגותו של משה רבנו, שהיה נשמה דאצילות, אך דור המדבר הלא היה דור דעה, כולם היו נשמות דאצילות, ואם כן - "מדוע תתנשאו!"

(לקוטי שיחות)

תשובה בשאול

"וירדו חיים שאולה" (במדבר טז, ל). גם מי שחטא והידרדר עד שאול תחתית, הוא עדיין חי, וכל עוד אדם חי, בידו לעשות תשובה על חטאיו.

(היום יום)

תשובה משמים

"זה היה לפני שבועיים, ביום חמישי, י"ח בסיוון", מספר הרב זלמן פרקש, 'משפיע' בשיבת חב"ד בבואנוס־אירס שבארגנטינה. "יצאתי לשמחה משפחתית בסיאטל שבושינגטון. החלטתי לנצל את השהייה בארצות־הברית ולעשות את השבת בסמוך לצי'ון של הרבי מליובאוויטש.

"ידידי, חיים־מענדל, התנדב להסיע אותי לנמל התעופה. חיים־מענדל הוא יהודי מיוחד ולבבי, שזכיתי ללוות מעט את דרכו אל חיק היהדות. סיפור חייו מרתק ומלא אתגרים וניסיונות. לפני כמה שנים חלה במחלה הנוראה, וניצל ממנה בניסיונים. אולם הטיפולים הקשים הותירו בו חותם בלתי הפיך. הוא ורעייתו חשוכי ילדים.

"בעודנו נוסעים לנמל התעופה מספר לי חיים־מענדל כי הוא ורעייתו התחילו לחשוב על אימוץ ילד. אולם כשהתחילו לבדוק את הסוגיה, גילו כי אין היא פשוטה. נדיר למצוא ילד יהודי שאפשר לאמץ. האם לאמץ ילד לא־יהודי ולגיירו? הם התייעצו עם רבנים, ולכל אחד ואחד דעה משלו.

"חיים־מענדל ביקש ממני להתפלל בעדם בציון של הרבי. הוא רשם את שמו ואת שם אימו, כנהוג, בתוספת בקשה שה' יאיר את עיניו וינחה אותו כיצד לנהוג.

"הסכמתי בחפץ לב. בקשתו נגעה מאוד לליבי. ביום שישי הגעתי לצי'ון, ובהתרגשות גדולה העתרתי תפילות על קרוביי ועל תלמידי, ולא שכחתי את בקשתו המיוחדת של חיים־מענדל. נותרתי במקום עד יום ראשון בערב, שאז התכוננתי לנסוע לסיאטל.

"בבוקר יום ראשון ישבתי באולם קבלת הפנים הסמוך לצי'ון. בימי ראשון באים יהודים רבים, מכל המגזרים, להשתטח במקום ולהעתיר תחינה. ישבתי ולמדתי את דרושי החסידות השבועיים בספר 'לקוטי תורה' של אדמו"ר הזקן, ומולי התיישב יהודי מבוגר, שבא מלווה באדם צעיר.

"האיש החל להתפלל, ואני חזרתי לענייניי. כשסיים להתפלל גלל את התפילין וקיפל את טליתו, ואז הסתובב לעברי, ובעודו מחטט בשקית התפילין הוציא מתוכה דף ישן מקופל. הוא פנה אליי באנגלית

מעורבת בידיש ואמר: 'זה בטח יעניין אותך. מימך לא ראית דבר כזה!'

"סקרנותי התעוררה, אך בשלב זה עדיין לא ייחסתי משמעות רבה לדבר. נטלתי את הדף מידו, ולמקרא השורה הראשונה נעתקה נשימתי. לא האמנתי למראה עיניי. זה היה מכתב מקורי מהרבי,

שהשיב לשאלה בדבר...אימוץ ילד. "כשהצלחתי להסדיר את נשימתי מהלם ההתרחשות, הוספתי לקרוא במכתב, שנכתב בשנת תשי"ח. שם משיב הרבי על השאלה אם לאמץ ילדה לא־יהודייה ולגיירה על דעת בית דין. הרבי שולל את הרעיון ומציע פתרונות חלופיים. כמרכן ממליץ הרבי לבני הזוג להוסיף

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הקשר נמשך

אחרי הסתלקות כ"ק אדמו"ר הרי"צ (בשנת תשי"י), הדגיש חתנו וממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש, את חשיבות ההשתטחות על ציונו. הוא עצמו המחיש זאת בעליותיו התכופות אל האוהל הקדוש ובהבאת כל ה'פדיונות' והבקשות שהופנו אליו לשם. המענה "אזכיר על הציון" מופיע כמעט בכל תשובה של הרבי על בקשת ברכה.

כמה חודשים אחרי ההסתלקות, כשהשיב לחסיד שהתאונן על שעשכשו כבר אי־אפשר לשאול את הרבי הרי"צ, כתב לו (אגרות קודש כרך ג, עמ' רסו): "אם יעמוד חזק בהתקשרותו אליו, מבלי לשים לב לפיתוי היצר, וישלח השאלה על ציון כ"ק מורי וחמי אדמו"ר – ימצא הרבי דרך כיצד להשיבו".

הסבר העלייה לצי'ון

באחת מאיגרותיו (שם עמ' תנח) משיב הרבי על סדרת שאלות בעניין ההשתטחות על הציון. בראש ובראשונה מגיב הרבי על טענת הכותב "שאינו לו הבנה בזה". משיב הרבי: "גם כשאוכל ושותה וישן, בטח אינו מתבונן מקודם איך זה פועל על הגוף והנשמה שלו, ועושה כל זה גם אם אינו מבין באיזה אופן נעשית הפעולה. וגם בעניין זה כן הוא".

לאחר מכן הרבי משיב על הטענה "שנראה כמדברים למתים חס ושולם ומכוונים מחשבה לזולת חס ושולם". הרבי מבאר: "בוודאי מבין בעצמו שאין הדבר כן, כיוון שמוסכם שכלב ב'יפונה וכמה תנאים ואמוראים וצדיקים בכל הדורות עשו כן.

"ובקצרה לבאר קושייתו – הנה גם כשהיו באים להרבי לבקש ברכה, לא היו באים אליו מפני מעלת הגוף שלו, אלא מפני מעלת נשמתו. כל עניין המיתה אינו שייך כי אם בגוף, כי הנשמה היא נצחית, ובפרט נשמת צדיק שאינה שייכת כלל וכלל לגיהנום, כף הקלע וכו', הרי עניין המיתה בה היינו הסתלקות, פירושה עלייה למדרגה נעלית יותר ואינו קרוי חס ושולם מת. וכמו שכתוב בזוהר (ח"ג דף עא).

"ומה שכותב שמכוון מחשבתו לזולתו, הנה בקצרה, אין הדבר כן, כי א) הבקשה היא שהצדיק ברוב צדקתו ימליץ טוב על המבקש לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. ב) כוונה שנייה בזה, אשר כל חסיד ומקושר הנה נשמתו היא פרט מנשמת הצדיק, שהיא כלל גדול, ונמשלה לראש ביחס לנשמות הפרטיות שלה, כמבואר בתניא פרק ב. וכמו שכל איבר ואיבר, אף שהוא מקבל חיותו מהנשמה, הנה תחילה הנשמה מתלבשת בראש ובמוח, ומהראש והמוח מתחלקת אחר־כך החיות לכל איבר ואיבר לפי עניינו, כך הוא גם־כן בחסיד ורבי, אשר הראש, כיוון שהוא בריא וחזק, יש בו כל החיות השונות של כל איבר ואיבר, וכדי שיהיה גם־כן האיבר בריא, צריך שתהיה ההתקשרות שלו עם הראש שלמה.

"וזהו בכללות עניין ההתקשרות של חסיד לרבי, אשר עלידי זה מקבל החסיד כל המצטרך לו, הן בגשמיות והן ברוחניות".

כוח ועוז בהתקשרות

באחת מאיגרותיו (אגרות קודש כרך ז, עמ' שמב) הורה הרבי לשליח: "איני יודע אופי אותם שהשפיע עליהם בעירו, אבל בכלל היה צריך לבאר להם העניין של אוהל צדיק הדור... אשר לכן גם עליהם לייפות את כוחו ולתת לו פתקאות וכיוצא בזה, כיוון שאין ביכולתם לבקר בעצמם על הציון הקדוש".

בשיחותיו הסביר הרבי כיצד יש להשתטח על הציון: "עניין ההשתטחות הוא ההליכה על קברו, מתוך ידיעה שכאן הוא נמצא. ומצייירים את צורת דמות פניו. ועלידי זה ניתוסף כוח ועוז בהתקשרות, ובקיום שליחותו ללא שינויים וחשבונות כלל" (תורת מנחם תשי"י, עמ' 108).

באמירת תהילים יומית ובמתן צדקה לפני הדלקת נרות שבת.

"פניתי אל איש ושאלתי אם ירשה לי לצלם את המכתב. בתחילה סירב. הסברתי לו את ההשגחה הפרטית המדהימה שהתחוללה כאן, והבחנתי בתדהמה שעלתה על פניו.

"האיש התיישב שוב מולי והחל לספר:

"את המכתב הזה כתב הרבי לאבי, עליו השלום. אבי ואימי היו חשוכי ילדים, ובעקבות זאת החלו להתעניין באימוץ. הם פנו אל רבנים גדולים בארה"ב, ובהם הפוסק רבי משה פיינשטיין, וזה אמר לו כי רק הרבי מליובאוויטש יוכל לעזור לו.

"אבי כתב לרבי, וזו התשובה המפורטת שקיבל. הוא עשה בדיוק כפי שהורה לו הרבי, פנה אל קהילה מסוימת שהרבי ציין במכתבו, ומצא משפחה שהסכימה למסור את בנה לאימוץ. הילד הזה הוא אני".

"ההתרגשות ניכרה בקולו של האיש. הוא נשם עמוקות והמשיך: 'לפני פחות משנה נפטר אבי המאמץ, והיום הוא היום האחרון לאמירת הקדיש אחריו. כשסיימתי את הקדיש חשתי פתאום דחף בלתי־מוכן לספר לך את הסיפור ולהראות לך את המכתב. מדוע? אינני יודע. מעולם לא סיפרתי על כך ולא הראיתי את המכתב הזה לאיש".

"הוא פנה אל מלווהו: 'בצלאל, האם שמעת ממני איפעם את הסיפור?'

"המלווה הניד בראשו לשלילה. 'שנים אני מלווה אותו, וזו הפעם הראשונה שאני מתוודע לסיפורו', אמר.

"סיימנו לשוחח. נפרדנו בהתרגשות. נותרתי נרגש, המום ונפעם. כמו עיניי חזיתי בפלא, איך זמן קצר אחרי שהתפללתי בציון הקדוש עבור חיים־מענדל נשלחה מן השמים תשובה מדהימה ומדוייקת בעבורו. נזכרתי במאמר הזוהר הקדוש שצדיק שנסתלק מצוי בכל העולמות יותר מבחייו.

"עם נחיתתי בבואנוס־אירס המתין לי שוב חיים־מענדל. במהלך הנסיעה שוחחנו על איגרת הרבי, ועל הדרכים ליישם את דבריו גם במקרה שלו. שנינו חשנו את נוכחותו הרוחנית של הרבי גם עכשיו, וכולנו תקווה שגם חיים־מענדל ורעייתו ימצאו את הפתרון הראוי למצוקתם".

האיש שלקח עמו את הסודות

"הרב קליין, שאותו כיבדתי וחיבבתי מאוד, בא לראותי בכל ביקור שלו בארץ. תמיד בא לשמוע מה קורה כאן. הרגשתי חופשי לשוחח איתו בכל דבר, כי ידעתי שמה שנכנס לא יוצא. שמעתי ממנו רבות על הנעשה בעולם של חב"ד ובעולם היהודי שבו חב"ד פועלת. דברים רבי ערך ורבי עניין".

ביום שישי לפני שבועיים לונה למנוחות הרב בנימין קליין, מזכירו של הרבי מליובאוויטש. הוא נטל עמו אינספור סודות שעברו דרכו וסיפורי שליחויות עלומות שאליהן נשלח. פניו נשאר תמיד חתומות. איש סוד אמיתי.

הרב קליין נולד בירושלים, ונסע ללמוד בישיבת חב"ד המרכזית בחצר הרבי. לאחר נישואיו נסע בשליחות הרבי לאוסטרליה, ובשובו משם נכנס לעבוד במזכירות של הרבי. במרוצת השנים נעשה לאיש הקשר עם הצמרת הביטחונית של ישראל. "הרב קליין היה איש מיוחד במינו", סיפר תא"ל רן רונן (פקר), לשעבר מפקד בסיס חיל האוויר בתל נוף. "הכרתי אותו לקראת פגישתי עם הרבי, ולאחר מכן אירחתי אותו בבסיס. המשכנו לקיים קשר טלפוני. תמיד היה לו רצון לשמוע, להאזין, להבין, לסייע".

סיוע בהצלת יהודים

ראש המוסד (בשנים 1982-1989) נחום אדמוני עמד בקשר הדוק עם הרב קליין: "קיימתי קשר עם חב"ד בנושאים שבהם חשבנו כי תנועת חב"ד והרבי יכולים לעזור לנו בפעילות להצלת יהודים. הפניות האלה היו ישירות אל הרבי, דרך הרב קליין. ידעתי שהוא שומר סוד ולא יוציא דבר החוצה".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

ברכת חולה בשבת

שאלה: האם אפשר לומר בקריאת התורה של שבת ויום טוב 'מי שבירך' לרפואה שלמה?

תשובה: אמרו חז"ל: הנכנס לבקר את החולה [בשבת], אומר: "שבת היא מלזעוק, ורפואה קרובה לבוא". ופירש הר"ן, שאין לבקש רחמים עליו, כי עלידי כך יעורר בכי ויצטער, אלא אומר להם דברי תנחומים, שלא יצטערו.

לעומת זה אמרו חז"ל שגם יחיד הנדרף מתריעים עליו [בדיבור] בשבת. ופירשו שהכוונה לחולה שיש בו "סכנת היום", כלומר שמצבו בסכנה מיוחדת ביום זה. אם אין סכנה כזאת, אפילו אם הוא חולה מסוכן, מותר להתפלל עליו ביחיד אבל לא בציבור (חוץ מבראש השנה ויום הכיפורים). ואם מברכים אותו, עדיף לקצר ולא לומר

"המקום ישלח לו רפואה שלמה...", אלא לסיים אחרי הזכרת שמו ושם אימו "שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא, השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן". וכן מופיע בסידור 'ישועות ישראל', ובסידורי חב"ד בימינו (נוסח ברכה לשבת).

כמה פוסקים לימדו זכות על המנהג הרווח לברך כל חולה, ובנוסח מלא, בנימוק שאין זו תפילה אלא נוסח ברכה. ובכל זאת הציעו לסיים "בתוך שאר חולי ישראל", שאז הוא בבחינת צורכי רבים ותפילת רבים. ויש שהציעו לקצר כנ"ל לפחות בחולה שאין בו סכנה, ובולדת כשעברה הלידה כטבעו של עולם.

מקורות: שבת יבא, תענית כבב. רמב"ם הל' שבת פכ"ד ה"ה ופ"ל ה"יב. תוס' ונו"כ סי' רפז וסי' רפח. שו"ת אבקת רוכל סי' יב"ד, ושאלת יעבץ ח"א סי' סד. שו"ע אדה"ז, ערוך השלחן ופסקי תשובות שם, ושי"נ.

איש הסוד. הרב קליין לצד הרבי

דבקות במטרה

הלוי מחי"ד: "אני בא מבית של מתנגדים - אני דור חמישי לנצי"ב מוולוז'ין - ובכל זאת מצאנו דרך של הידברות. כל אימת שהיה בא לביקורים בארץ - שעלפי רוב היו של יממה או יממה וחצי - תמיד הקפיד לצלצל אליי. ככל שיכולנו היינו נפגשים, בעיקר בירושלים. היינו משוחחים על מה שקורה בארץ, על מצב החברה. למדתי להכיר אותו ולהעריך אותו. הייתה לו דבקות במטרה, בשליחותו בשם הרבי ולמען המשימות שחב"ד קיבלה עליה בארץ ובעולם".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020